

Strasbourg, den 6.2.2024
SWD(2024) 64 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUMÉ AF RAPPORTEN OM KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**Sikring af vores fremtid
Europas klimamål for 2040 og vej til klimaneutralitet senest i 2050 i et bæredygtigt,
retfærdigt og velstående samfund**

{COM(2024) 63 final} - {SEC(2024) 64 final} - {SWD(2024) 63 final}

Resumé af konsekvensanalysen

For at begrænse den globale opvarmning til Parisaftalens mål på 1,5 °C kræver det, at vi opnår nettonulemissioner på verdensplan inden begyndelsen af 2050'erne. Det resterende globale CO₂-budget⁽¹⁾ bliver meget hurtigt mindre og mindre, hvilket øger risikoen for at nå uigenkaldelige vendepunkter i klimasystemet med ukendte og potentielt katastrofale konsekvenser for mennesker og økosystemer. Det er afgørende, at vi fremskynder indsatsen for at undgå disse konsekvenser.

Den europæiske klimalov giver Kommissionen mandat til at fremsætte et lovgivningsforslag, hvor det er relevant, om et EU-dækkende klimamål for 2040 senest seks måneder efter den globale statusopgørelse i henhold til Parisaftalen. Den globale statusopgørelse blev afsluttet på partskonferencen i december 2023. Formålet med det initiativ, der er omfattet af denne konsekvensanalyse, er at gennemføre den europæiske klimalov, som lovfæster EU's tilsagn om at blive klimaneutral senest i 2050 og EU's klimamål for 2030 om at reducere nettodrivhusgasemissionerne med mindst 55 % i 2030 i forhold til 1990-niveaet.

2040-målet vil også danne grundlag for EU's fremtidige nationalt bestemte bidrag efter 2030, som alle parter i Parisaftalen skal forelægge UNFCCC senest i 2025 (i henhold til aftalens artikel 4, stk. 9). Klimamålet for 2040 vil sætte tempoet for reduktion af nettodrivhusgasemissionerne i hele EU i perioden 2030-2050 i en effektiv og retfærdig omstilling til klimaneutralitet senest i 2050.

Konsekvensanalysen bygger på offentlige høringer og interessenthøringer, en omfattende analyse af indvirkningen på energisystemet, arealsektoren, ikke-CO₂-emissioner og økonomien samt på udvekslinger med relaterede generaldirektorater gennem en tværtjenstlig gruppe.

Den ser på fem løsningsmodeller til at nå 2040-målet for at tage stilling til hele spektret af mulige nettodrivhusgasemissionsniveauer. Vurderingen indsnævrer på et tidligt tidspunkt løsningsmodellerne til tre med en detaljeret vurdering pr. sektor af den indsats, der er nødvendig for at opnå klimaneutralitet senest i 2050. Løsningsmodellerne omfatter fastsættelse af 2040-målet om at reducere emissionerne med:

- op til 80 % (løsningsmodel 1) i overensstemmelse med den "lineære" kurve for nettodrivhusgasser mellem 2030 og 2050, der er omhandlet i klimaloven (artikel 8)
- to løsningsmodeller, der er i overensstemmelse med de videnskabelige scenarier, der er forenelige med at nå Parisaftalens mål om en temperaturstigning på 1,5 °C:
  - o mindst 85 % (løsningsmodel 2) svarende til en reduktion på 85-90 %
  - o mindst 90 % (løsningsmodel 3) svarende til en reduktion på 90-95 %.

Løsningsmodel 2 afspejler de samlede nettodrivhusgasemissioner, der vil blive opnået med en videreførelse af den nuværende politiske ramme, og fungerer således som "referencescenariet".

⁽¹⁾ IPCC. Skønnede kumulative globale menneskeskabte CO₂-nettoemissioner fra en given startdato til det tidspunkt, hvor de menneskeskabte CO₂-emissioner når nul, hvilket vil resultere i en begrænsning af den globale opvarmning til et givet niveau.

Denne konsekvensanalyse ser på, hvor effektive disse tre løsningsmodeller er med hensyn til at nå følgende mål:

- at bringe EU's drivhusgasser ned på nul senest i 2050
- at minimere EU's bidrag til klimaændringerne
- at sikre en retfærdig omstilling
- at opretholde konkurrenceevnen i EU's økonomi på lang sigt
- at fremme udbredelsen af de teknologier, der er nødvendige for omstillingen
- at sikre forsyningssikkerheden og EU's strategiske autonomi og
- at opfylde EU's bredere miljøpolitiske mål.

Analysen omfatter alle sektorer, der er nødvendige for, at EU kan nå sit 2050-mål om klimaneutralitet. Den er baseret på lovgivningen om den grønne pagt og REPowerEU-foranstaltningerne til håndtering af energikrisen.

Initiativet indeholder ikke forslag til eller vurdering af den energi- og klimapolitiske ramme for perioden efter 2030. Denne fremtidige ramme vil blive udviklet og vurderet i de kommende år med henblik på at nå 2040-målet.

Den største forskel mellem løsningsmodellerne er omstillingstempoet. Løsningsmodel 3 er den mest effektive med hensyn til at sikre klimaneutralitet i EU senest i 2050 med en større reduktion af nettodrivhusgasemissionerne forud for 2040. Som følge heraf vil den indebære færre yderligere tiltag efter 2040 for at opnå nettonulemissioner senest i 2050.

Løsningsmodel 3 fører til de laveste kumulative drivhusgasemissioner ("drivhusgasbudgettet") for EU, hvilket gør den til den bedste løsning med hensyn til EU's bidrag til at begrænse klimaændringerne og give EU's partnere på verdensplan det mest effektive skub i klimaindsatsen. Ved at tilskynde til en tidlig indsats er det den løsningsmodel, der forventes at have størst indvirkning på nedbringelsen af de globale emissioner og på at sikre, at de 1,5 °C stadig er inden for rækkevidde for at begrænse forstyrrelserne for alle økonomier, herunder risikoen for at nå uigenkaldelige klimavendepunkter.

Der er en klar forskel mellem løsningsmodellerne med hensyn til betydningen af nye teknologier. Løsningsmodel 3 omfatter en hurtigere udrulning af lavemissionsteknologier såsom brintproduktion ved elektrolyse, CO₂-opsamling og industriel CO₂-fjernelse mellem 2031 og 2040 end løsningsmodel 2. Løsningsmodel 1 udsætter i vid udstrækning udbredelsen af disse teknologier til det sidste årti 2041-2050.

Løsningsmodel 3 kræver større årlige investeringer i 2031-2040 end løsningsmodel 1 og 2 og derefter forholdsvis lavere investeringer i 2041-2050. De medfører kun meget begrænsede forskelle med hensyn til de samlede omkostninger ved energisystemet, BNP og konkurrenceevnen i forhold til globale eksportandele, men løsningsmodel 3 giver de største fordele med hensyn til energiuafhængighed og større beskyttelse mod prishok på fossile brændstoffer, hvilket styrker EU's strategiske autonomi. Alle løsningsmodeller fører til en kraftig forbedring af luftkvaliteten og de dermed forbundne sundhedsmæssige fordele og begrænser miljøpåvirkningerne.

Samlet set er løsningsmodel 3 mere effektiv med større nettofordele i form af klimaændringer og luftforurening, der undgås, end de ulemper i form af ekstra omkostninger, der er nødvendige for at modvirke klimaændringerne.

Løsningsmodel 3 vil kræve et større fokus og en større indsats for at sikre en retfærdig omstilling end under de mindre ambitiøse løsningsmodeller, da omstillingen fremskyndes noget. Stigningen i husholdningernes omkostninger i forhold til løsningsmodel 2, som er referencescenariet, er imidlertid lille, og denne vurdering tager ikke højde for politiske foranstaltninger eller omfordelingsforanstaltninger, der kan forventes at blive udviklet for at imødegå sociale virkninger.

Analysen viser potentialet for foranstaltninger på efterspørgselssiden såsom adfærdsændringer inden for fødevarer, cirkularitet og mobilitet (som i LIFE-analysen) for at supplere omstillingen på udbudssiden (som vist i de centrale scenarier) og reducere samfundets omkostninger ved at nå 2040-målet: nedbringelse af omkostningerne ved energisystemet, behovet for investeringer i (nye) teknologier og miljørerisici (f.eks. i forbindelse med større efterspørgsel efter bioenergi).

De interessenter, der deltog i den offentlige høring, viste, at de var opmærksomme på de omtalte problemer, og de gav klar støtte til løsningsmodellerne for 2040-målet i overensstemmelse med dem, der blev analyseret i denne konsekvensanalyse. Fastsættelsen af målet til 90 % eller derover fik stærk støtte fra enkeltpersoner (46 %) og civilsamfundsorganisationer (63 %). De fleste virksomheder støttede et mål på over 80 % (39 %), fordelt som følger mellem en reduktion på mellem 80 % og 90 % (23 %) og en reduktion på over 90 % (16 %) med mindre støtte til en reduktion på 75-80 % (29 %). Forskningsorganisationerne fordelte sig på et mål på mellem 80-90 % og et mål på over 90 % (hver 35 %).

I konsekvensanalysen konkluderes det derfor, at den foretrukne løsning er løsningsmodel 3, et mål for netto-reduktion af drivhusgasemissioner for EU på 90-95 % senest i 2040. Dette er i overensstemmelse med rådgivningen fra det europæiske videnskabelige rådgivende organ om klimaændringer. Den skaber den bedste balance mellem på den ene side klimaambitioner og bidrag til en rimelig andel af det globale CO₂-budget for at opfylde Parisaftalens temperaturmål og på den anden side finansiel og teknologisk gennemførlighed.

Fordelene ved løsningsmodel 3 opvejer de begrænsede forskelle i forhold til løsningsmodel 2, referencescenariet og løsningsmodel 1 med hensyn til effektivitet inden for retfærdig omstilling, konkurrenceevne og mulige miljømæssige afvejninger eller forsyning af kritiske råstoffer. Der er tale om afvejninger, der kan imødegås og afbødes af den kommende klima- og energiramme og den overordnede befordrende ramme.

Omstillingen vil bidrage til at beskytte EU mod chok som følge af geopolitiske begivenheder og global fragmentering, navnlig ved at mindske afhængigheden af fossile brændstoffer og forbedre energiforsyningssikkerheden. Forsyningssikkerheden for kritiske råstoffer skal overvåges og foregribes. Det vil være afgørende at forvalte omstillingen effektivt for at sikre overkommelige priser for husholdningerne og den europæiske industris konkurrenceevne.